

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

[૨૦૨૧] ૯ એસ.સી.આર. ૮૧

ભાગવાન નારાયણ ગાયકવાડ

વિરુદ્ધ

મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય અને અન્ય

(ફોજદારી અપીલ નંબર (ઓ) ૧૦૩૯/૨૦૨૧)

૨૦ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૨૧

[ન્યાયમૂર્તિ અજય રસ્તોગી અને ન્યાયમૂર્તિ અભય એસ ઓઝા]

દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦-કલમ-૩૨૬-જોખમી હથિયારો દ્વારા સ્વૈચ્છિક રીતે
ગંભીર ઈજા પહોંચાડવા-દોષિત ઠેરવવા-ફરિયાદી કેસ કે અપીલકર્તા અને અન્ય
આરોપી વ્યક્તિઓએ પીડિત પર ઘાતક હથિયારથી હુમલો કર્યો હતો જેણે ગુના

દરમિયાન તેનો જમણો હાથ અને પગ કાપી નાખ્યો હતો-જો કે, પીડિતા તાત્કાલિક તબીબી સારવાર સાથે બચી ગઈ હતી-ટ્રાયલ કોર્ટે અપીલકર્તા સહિત ૧૨ આરોપી વ્યક્તિઓને દોષિત ઠેરવ્યા હતા-આ દરેક આરોપીને ભારતીય દંડ સંહિતા (આઈ.પી.સી.) ની કલમ ૩૨૬ ને કલમ ૧૪૮ સાથે વાંચીને દંડનીય ગુનામાં દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને દરેકને ૭ વર્ષના કઠોર કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી.-તમામ ૧૨ આરોપી વ્યક્તિઓ દ્વારા સામૂહિક રીતે ઉચ્ચ અદાલત સમક્ષ અપીલ કરવામાં આવી હતી, ઉચ્ચ અદાલત તેના વિવાદિત ચુકાદા હેઠળ વર્તમાન અપીલકર્તા (એ૧) સહિત આરોપી એ૩, એ૪, એ૧૦ અને એ૧૨ ને દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને અન્ય આરોપી વ્યક્તિઓ વિરુદ્ધ સામગ્રીના અભાવને કારણે, તેમને વિવાદિત ચુકાદા હેઠળ નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા-ચાર આરોપી વ્યક્તિઓ, એ૩, એ૪, એ૧૦ અને એ૧૨ ના સંબંધમાં અપીલ રદ કરવામાં આવી હતી-અપીલકર્તાને ૫ વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી-સુપ્રીમ કોર્ટ સમક્ષ, અપીલકર્તાએ અપીલકર્તા અને ઈજાગ્રસ્ત પીડિતા વચ્ચે સમાધાન કરવામાં આવ્યું હોવાના કારણે સજામાં વધારો કરવા માટે પોતાની રજૂઆતોને મર્યાદિત કરી હતી - :

સમાધાનનો સાર યાંત્રિક સ્વરૂપમાં સંપૂર્ણપણે અનાવશ્યક હતો અને અગાઉ ના સંબંધો, જો કોઈ હોય તો, અથવા જ્યારે આવા સૌહાર્દપૂર્ણ સંબંધો અથવા પછીથી કેવા પ્રકારના પારિવારિક સંબંધો વિકસ્યા હતા, ત્યારે આવા તમામ તથ્યો સંપૂર્ણપણે ગાયબ હતા અને સમાવિષ્ટો રૂઢિચુસ્ત હતા-સમાધાન આ

અદાલતનો સંતોષ નોંધતું નથી-ઉચ્ચ અદાલતે અપીલકર્તાને કલમ-૩૨૬ આઈ. પી. સી. હેઠળ દોષિત ઠેરવતી વખતે પૂરતા કારણો નોંધ્યા હતા-હુમલાની કૂરતા રેકૉર્ડના ચહેરા પરથી સ્પષ્ટ છે-ઈજાગ્રસ્ત જીવન માટે અપંગ હતો-અપીલકર્તાનું કાર્ય અક્ષમ્ય છે-આમ, દખલ કરવાનું કોઈ કારણ નથી. હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલી સજામાં.

અપીલ ફગાવી દેતા, અદાલતે ઠેરવેલ કે:

૧. સમાધાનમાં જેનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે અને આ અદાલત દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું છે તેનો સાર, હકીકતનું નિવેદન યાંત્રિક સ્વરૂપમાં સંપૂર્ણપણે અનાવશ્યક છે અને અગાઉના સંબંધો, જો કોઈ હોય તો, અથવા જ્યારે આવા સૌહાર્દપૂર્ણ સંબંધો અથવા કેવા પ્રકારના પારિવારિક સંબંધો પછીથી વિકસાવવામાં આવ્યા છે, ત્યારે આવા તમામ તથ્યો સંપૂર્ણપણે ગાયબ છે અને સમાવિષ્ટો રૂઢિચુસ્ત છે, મોહમ્મદ ઈબ્રાહિમ વિરુદ્ધ કર્ણાટક રાજ્ય અને અન્ય (ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૮૨૫/૨૦૧૮) માં ચુકાદાના ફક્ત ૬ માંથી નકલ કરવામાં આવી હોવાનું જણાય છે.[પેરા ૨૩] [૮૯-એચ; ૯૦-એ-બી]

૨. મુરલી કેસમાં તાજેતરના ચુકાદામાં, આ અદાલતે માત્ર સમાધાન જ નહીં, પરંતુ અન્ય ઉશ્કેરણીજનક અને હળવું કરનારા સંજોગોને પણ ધ્યાનમાં

લીધા છે જેમાં આરોપીએ અડધાથી વધુ સજા ભોગવી છે અને તથ્યો અને સંજોગો ની સંપૂર્ણતામાં, આ અદાલતે સજામાં દખલ કરી છે અને તેને ઢાળેલી છે.
[પરિચ્છેદ ૨૪] [૮૦-બી-સી]

૩. વર્તમાન અપીલકર્તાના કહેવા પર પસંદ કરવામાં આવેલી અપીલનો નિકાલ કરતી વખતે, ઉચ્ચ અદાલતે આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૨૬ હેઠળ તેને દોષિત ઠેરવતી વખતે તેના પૂરતા કારણો નોંધ્યા છે અને માત્ર એ હકીકત જ નહીં કે તે અપીલકર્તાનો પૂર્વ-આયોજિત પ્રયાસ હતો, તેણે પીડિત પર તલવારથી હુમલો કર્યો અને તેનો જમણો પગ ઘૂંટણની નીચે અને જમણો હાથ કોણીની નીચે કાપી નાખ્યો અને ફૂરતા રેકૉર્ડના ચહેરા પર સ્પષ્ટ છે. [પેરા ૨૬] [૮૦-ઈ-એફ]

૪. ગુનેગારને સજા આપવી એ ફોજદારી વિતરણ પ્રણાલીનું કેન્દ્ર છે, પરંતુ આ અદાલતને દોષિત ઠેરવ્યા પછી તેની સામે સુનાવણીનો સામનો કરી રહેલા આરોપીઓને ન્યાયી સજાને પહોંચી વળવા માટે ટ્રાયલ કોર્ટનું મૂલ્યાંકન કરવા માટે કોઈ કાયદાકીય અથવા ન્યાયિક રીતે નિર્ધારિત માર્ગદર્શિકા મળતી નથી. તેમ છતાં, જો કોઈ આ અદાલતના નિર્ણયોમાંથી પસાર થાય છે, તો એવું જણાય છે કે આ અદાલત સજામાં વિવેકબુદ્ધિનો ઉપયોગ કરતી વખતે વિવિધ પરિબલો

ના સંયોજનને ધ્યાનમાં લે છે, એટલે કે પ્રમાણસરતા, નિવારણ, પુનર્વસન વગેરે. [પેરા ૨૮] [૯૦-એચ; ૯૧-એ-બી]

૫. ઘટનાના પછીના તબક્કે અથવા દોષિત ઠેરવ્યા પછી પણ જો સમાધાન કરવામાં આવે તો તે ખરેખર આરોપી અને પીડિતાના પરિવારોમાં કડવાશ ટાળવા માટે ગુનાની પ્રકૃતિને અનુરૂપ આપવામાં આવેલી સજામાં દખલ કરવા માટેનું એક પરિબળ હોઈ શકે છે અને જો શક્ય હોય તો તેમના સંબંધોને પુનઃસ્થાપિત કરવા હંમેશા વધુ સારું રહેશે, પરંતુ સમાધાનને એકાંત આધાર તરીકે લઈ શકાય નહીં જ્યાં સુધી અન્ય ઉશ્કેરણીજનક અને ઘટાડનાર પરિબળો પણ સમર્થન ન આપે અને સજાને ઢાળવા માટે આરોપી માટે અનુકૂળ ન હોય, જેની હંમેશા હકીકતો અને સંજોગોમાં તપાસ કરવી પડે છે. [પરિચ્છેદ ૨૯] [૯૧-બી-ડી]

૬. ઘટનાના ૨૮ વર્ષ પછી હવે જે પ્રકારનું સમાધાન મેળવવામાં આવ્યું છે અને તેને રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવ્યું છે તેના સંદર્ભમાં આ અદાલત પોતાનો સંતોષ નોંધાવી શકી નથી અને આ અદાલત પીડિતોએ આટલા લાંબા સમયથી સહન કરેલી પીડાઓથી અજાણ ન હોઈ શકે અને કથિત ઘટનામાં પીડિતાનો પગ અને હાથ કાપી નાખવામાં આવે છે અને ત્યારથી તે જીવન માટે લડી રહ્યો છે અને કૃત્રિમ હાથ અને પગથી તેના રોજિંદા કામ કરી રહ્યો છે અને તેના શરીરના

મહત્વપૂર્ણ અંગો ગુમાવી દીધા છે અને કાયમી અપંગ બની ગયો છે અને અપીલકર્તાનું આવું કૃત્ય અક્ષમ્ય છે. [પેરા ૩૦] [૯૧-ડી-ઈ]

રામ પૂજન અને અન્યો વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય
(૧૯૭૩) ૨ એસ. સી. સી. ૪૫૬; મુરલી વિરુદ્ધ
રાજ્યનું પ્રતિનિધિત્વ પોલીસ નિરીક્ષક દ્વારા (૨૦૨૧)
૧ એસ. સી. સી. ૭૨૬; મોહમ્મદ ઈબ્રાહિમ વિરુદ્ધ
કર્ણાટક રાજ્ય અને અન્યો (ફોજદારી અપીલ નંબર
૮૨૫/૨૦૧૮)-નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

કેસ કાયદો સંદર્ભ

(૧૯૭૩) ૨ એસ. સી. સી. ૪૫૬ ફકરા ૧૧ નો સંદર્ભ આપે છે
(૨૦૨૧) ૧ ફકરો ૧૧ નો સંદર્ભ આપતા એસ.સી.સી. ૭૨૬

ફોજદારી એપેલેટ જ્યુરિસડિક્શન:ફોજદારી અપીલ નંબર
૧૦૩૯/૨૦૨૧.

ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૧૩૬/૧૯૯૬ માં બોમ્બે ખાતેની હાઈકોર્ટ ઓફ
જ્યુડિકેચરના ૧૦/૦૬/૨૦૨૦ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

મહેશ જેઠમલાણી, પરિષ્ઠ વકીલ, પ્રવીણ સાતાલે, સુશ્રી ગુંજન મંગલા,
રાજીવ શંકર ઢિવેદી, સુશાંત કુમાર સરકાર, ઋષભ જૈન, સુશ્રી આરતી ઢિવેદી,
અપીલકર્તા વતી વકીલો.

સચિન પાટીલ, રાહુલ ચિટનિસ, આદિત્ય એ પાંડે, જીઓ જોસેફ,
વિજય, વિભાગ-ખામકર, શશિભૂષણ પી. અડગાંવકર, પ્રતિવાદીઓ માટે
વકીલો.

અદાલતનો ચુકાદો આમના દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો

ન્યાયમૂર્તિશ્રી રસ્તોગી

૧. પરવાનગી આપવામાં આવી છે.

૨. તાત્કાલિક અપીલ ૧૦મી જૂન, ૨૦૨૧ના રોજ બોમ્બે હાઈકોર્ટ દ્વારા
ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૧૩૬/૧૯૯૬ માં પસાર કરાયેલા ચુકાદા અને આદેશ
સામે નિર્દેશિત કરવામાં આવી છે, જેમાં આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૨૬ હેઠળ
સજાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો છે અને રૂ. ૧૦૦૦૦/- ના દંડ

સાથે ૫ વર્ષની સખત કેદની સજા અને પીડિતાને નાણાકીય વળતર તરીકે રૂ. ૨ લાખ.

૩. ફરિયાદી પક્ષનો કેસ એ છે કે ૧૩ ડિસેમ્બર ૧૯૯૩ ના રોજ સાંજે લગભગ ૫:૩૦ વાગ્યે સુભાષ ચાદવરાવ પાટીલ (ઘાયલ પીડિત) ટેમ્બુરનીથી સાયકલ પર માલેગાંવ પરત ફરી રહ્યા હતા. જ્યારે તે મુખ્ય માર્ગની નજીક હતો, ત્યારે આરોપી લોકો ત્યાં ટ્રેક્ટરમાં આવ્યા અને તેઓએ તેના પર પથ્થરમારો શરૂ કર્યો. પથ્થર તેની પીઠ પર વાગ્યો હતો અને એક આરોપીએ તેના ડાબા ઘૂંટણની નીચે પગ પર સેટરનો ફટકો માર્યો હતો. જ્યારે તેણે દોડવાનું શરૂ કર્યું, ત્યારે તે નીચે પડી ગયો અને વર્તમાન આરોપી અપીલકર્તાએ તેના જમણા પગ પર ઘૂંટણની નીચે ઘાતક હથિયાર (તલવાર) વડે પ્રહાર કર્યો અને ફૂર પ્રહારને કારણે તે લગભગ વિકૃત થઈ ગયો હતો અને સિકલના પ્રહારને ટાળવાનો પ્રયાસ કરતી વખતે, ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિએ તેનો જમણો હાથ ઊંચો કરીને ટાળવાનો પ્રયાસ કર્યો અને ફટકો તેના જમણા હાથને કોણીની નીચે વાગ્યો, જેના કારણે તે અલગ થઈ ગયો હતો અને ઈજાઓથી પુષ્કળ રક્તસ્રાવ થયો હતો અને તેને તાત્કાલિક તબીબી સહાય માટે હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો.

જ. ડૉ. વિજય શિવરામ ઉપાસે (ફરિયાદી સાક્ષી - ૮) જેમણે પીડિતની તપાસ કરી હતી તેમણે જણાવ્યું હતું કે જ્યારે દર્દીને હોસ્પિટલમાં લાવવામાં

આવ્યો હતો, ત્યારે તેનો ઘૂંટણની નીચેનો જમણો પગ સંપૂર્ણપણે અલગ થઈ ગયો હતો અને કપાઈ ગયો હતો અને કોણીની નીચેનો જમણો હાથ ચામડી સાથે લટકતો હતો.તેણે માત્ર લોહી વહેતું રોકવા અને ઘાને ઢાંકવા માટે ઈજાઓ પર પટ્ટી બાંધી હતી. કે નસોની તમામ વાહિનીઓ ખુલ્લી હતી અને ઈજા નંબર ૧ અને ૪ ની ધમનીઓ કાપી નાખવામાં આવી હતી. પુષ્કળ રક્તસ્રાવ થયો હતો અને તાત્કાલિક તબીબી હસ્તક્ષેપ વિના, પીડિતને થયેલી તમામ ઈજાઓની સંચિત અસર મૃત્યુમાં પરિણમી હોત. ઈજા નં ૧ અને ૪ જીવન માટે જોખમી હતા.

૫. ઈજાઓ માત્ર નિર્દયી ૪ નહોતી, પરંતુ ઈજાગ્રસ્તોને એટલી ગંભીર સ્થિતિમાં છોડી દેવામાં આવ્યા હતા કે તેમને જોયા પછી, ફરિયાદી સાક્ષી-૨૨એ તરત જ ડૉ. પાવલે (ફરિયાદી સાક્ષી-૧૨) દ્વારા તેમનું મૃત્યુ નિવેદન નોંધવાની વ્યવસ્થા કરી હતી. વિશેષ કાર્યકારી મેજિસ્ટ્રેટ. ફરિયાદી સાક્ષી-૨૨એ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તે માત્ર પીડિતની મજબૂત ઇચ્છા હશે અને તાત્કાલિક તબીબી સંભાળ સાથે તે બચી શકશે. પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્ર, ટેમ્બુરની દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલ તબીબી પ્રમાણપત્ર-આંક-૫૯, નીચે મુજબ ઈજાઓ દર્શાવે છે:-

“i. જમણા પગના નીચેના ભાગના ૧/૩ ભાગ પર ધારદાર હથિયારથી કપાયેલી ઇજા હતી અને તે ભાગ સંપૂર્ણપણે કાપી નાખવામાં આવ્યો હતો.

II. ઇજા નં. ૧ થી અડધો ઇંચ ઉપર આગળના ભાગમાં ધારદાર હથિયારથી થયેલી કાપાની ઇજા હતી, જેનું કદ ૪ ½ ઇંચ × ½ ઇંચ હતું.

(iii) ઇજા નં. ૧ થી ૦.૫ ઇંચ ઉપર બહારની બાજુએ ધારદાર હથિયારથી થયેલી કાપાની ઇજા હતી, જેનું કદ ૧ ઇંચ × ૦.૨૫ ઇંચ હતું.

(iv) જમણા હાથના આગળના ભાગ (ફોરઆર્મ) ના મધ્ય ભાગમાં ૧ ઇંચ નીચે ધારદાર હથિયારથી કપાયેલી ઇજા હતી, જેના કારણે હાથ સંપૂર્ણપણે કાપી નાખવામાં આવ્યો હતો.”

(v) “ડાબી બાજુ કાનના પાછળના ભાગમાં ૦.૨૫ ઇંચ × ૦.૨૫ ઇંચ કદની કાપા સાથે ઘસારા જેવી ઇજા હતી.”

ક. શરૂઆતમાં, ૧૨ આરોપીઓએ ટ્રાયલનો સામનો કર્યો હતો અને માનનીય ટ્રાયલ જજે ૨૬ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૯૬ ના રોજ આપેલા ચુકાદા દ્વારા

સુભાષ યાદવરાવ પાટીલ (પ્રોસિક્યુશન સાક્ષી-૭) ને ગંભીર ઇજા પહોંચાડવા ના ગુનામાં ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૨૬ ને કલમ ૧૪૯ સાથે વાંચીને દંડનીય ગુનામાં તમામ આરોપીઓને દોષિત ઠરાવ્યા હતા અને દરેકને ૭ વર્ષના કઠોર કેદની સજા તથા રૂ. ૧૦૦૦/- નો દંડ ફટકાર્યો હતો અને દંડ ન ભરવામાં આવે તો વધારાના ૬ મહિના કઠોર કેદ ભોગવવાનો હુકમ કર્યો હતો. બાદમાં તમામ ૧૨ આરોપીઓએ સંયુક્ત રીતે અપીલ દાખલ કરી હતી. ૧૦ જૂન, ૨૦૨૧ ના હાઈકોર્ટના વિવાદિત ચુકાદા દ્વારા આરોપી એ૩, એ૪, એ૧૦ અને એ૧૨ સાથે હાલના અપીલકર્તા (એ૧) ને દોષિત ઠરાવવામાં આવ્યા હતા, જ્યારે અન્ય આરોપીઓ સામે પૂરતા પુરાવા ન હોવાથી તેમને નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. આરોપી એ૩, એ૪, એ૧૦ અને એ૧૨ અંગે અપીલ અબેટેડ ગણવામાં આવી હતી.

૭. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા હાઈકોર્ટ સમક્ષ રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે આ ઘટના વર્ષ ૧૯૯૩ ની છે અને અપીલકર્તા સુનાવણી દરમિયાન જામીન પર હતો અને હાઈકોર્ટ સમક્ષ અપીલ પણ બાકી હતી અને ૨૮ વર્ષ પછી નોંધપાત્ર સજા ભોગવવા માટે પાછા ફરવું અન્યાયી ગણાશે પરંતુ વિવાદિત ચુકાદામાં કારણો આપ્યા પછી તેની દલીલને નકારી કાઢવામાં આવી હતી:-

“૩૦. અપીલકર્તાઓ વતી હાજર રહેલા સંબંધિત વકીલે ચોક્કસ રજૂઆત કરી હતી કે આ ઘટના વર્ષ ૧૯૯૩ ની છે અને અપીલકર્તાઓ ૧૯૯૬ થી જામીન પર છે અને ૨૩ વર્ષ પછી તેમને મૂળ સજા ભોગવવા માટે પરત ફરવું અન્યાયી ગણાશે. જો કે, અદાલત એ હકીકતથી અજાણ ન રહી શકે કે ફરિયાદી આટલા વર્ષોથી કુત્રિમ હાથ અને પગ સાથે ન્યાયની આશામાં બચી ગયો છે અને તેનો હાથ અને પગ કાપવો પડ્યો હતો.

૩૫. પીડિતાને આજીવન અપંગ બનાવી દેવામાં આવી છે.તે સાચું છે કે તે કુત્રિમ હાથ અને પગથી તેના રોજિંદા કામ કરી રહ્યો છે પરંતુ તેણે તેના શરીરના મહત્વપૂર્ણ અંગો ગુમાવ્યા છે. ફરિયાદી સાક્ષી-૭ ની તપાસ કરનારા ડૉક્ટરોએ સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે તાત્કાલિક સારવારની ગેરહાજરીમાં મૃત્યુ નિશ્ચિત હતું. પીડિતાની જુબાની પર શંકા કરવાનું કોઈ કારણ નથી, જેને ફરિયાદી સાક્ષી-૮ દ્વારા યોગ્ય રીતે સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે.”

૮. આ પ્રાથમિક કારણ હતું જેના માટે આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૨૬ હેઠળ દોષિત ઠેરવતી વખતે, અપીલકર્તાને ૫ વર્ષની સખત કેદની સજા અને

પીડિતાને નાણાકીય વળતર તરીકે ૨ લાખ રૂપિયાની કલમ ૩૫૭ સીઆરપીસી હેઠળ ચૂકવણી કરવાની સજા ફટકારવામાં આવે છે.

૯. આત્મસમર્પણમાંથી મુક્તિ માટેની અરજીને વિજ્ઞાન ચેમ્બર ૪૪ દ્વારા ૧૪ મી જુલાઈ, ૨૦૨૧ ના આદેશ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ ૪, અપીલકર્તાએ ૫ મી ઓગસ્ટ ૨૦૨૧ ના રોજ આત્મસમર્પણ કર્યું છે. આ અદાલતને જાણ કરવામાં આવે છે કે તેણે ૫ મહિનાના આ સમય સુધીમાં વાસ્તવિક સજા ભોગવી લીધી છે.

૧૦. રેકૉર્ડ સૂચવે છે કે આ અદાલત દ્વારા કોઈ નોટિસ જારી કરવામાં આવી ન હતી અને જ્યારે આ બાબત દાખલ કરવા માટે સૂચિબદ્ધ કરવામાં આવી હતી, ત્યારે અપીલકર્તાના પરિષ્ક વકીલ શ્રી મહેશ જેઠમલાણીએ ગુણદોષ પર દલીલ કરી ન હતી અને અપીલકર્તા અને ઇજાગ્રસ્ત પીડિતા વચ્ચે સમાધાન કરવામાં આવ્યું હોવાના કારણે સજામાં વધારો કરવા માટે તેમની રજૂઆતને મર્યાદિત કરી દીધી હતી અને તેના સમર્થનમાં, ૧૩ મી જુલાઈ, ૨૦૨૧ ના રોજ પીડિતાનું સમાધાન સોગંદનામું રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવ્યું છે જેથી પીડિત અપીલકર્તાને બાકીની સજા ભોગવવાની ઇચ્છા ન રાખે અને પરિવારો વચ્ચે શાંતિ અને સંવાદિતાને ધ્યાનમાં રાખીને, ફરિયાદી દ્વારા વિનંતી કરવામાં આવી

છે ભોગ બનનાર ગુનામાં વધારો કરે છે અને રજૂ કરે છે કે અપીલકર્તાને ભોગવેલી સજા પર મુક્ત કરવામાં આવે.

૧૧. રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવેલા સમાધાનના સોગંદનામાના આધારે જાણીતા વરિષ્ઠ વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે જ્યારે પક્ષકારોએ તેમના વિવાદોનું સૌહાર્દપૂર્ણ રીતે સમાધાન કર્યું હોય અને પરિવારોના સંબંધો ખૂબ જ સૌહાર્દપૂર્ણ હોય અને તેઓ હવે એકબીજાના પરિવાર સાથે વૈવાહિક સંબંધો ધરાવતા હોય અને આ ઘટના ગેરસમજને કારણે અને ક્ષણના ઉશ્કેરાટને કારણે બની છે અને રજૂઆત કરી હતી કે પક્ષકારોએ સંયુક્ત રીતે પ્રાર્થના કરી છે, બંને પરિવારો વચ્ચે શાંતિ અને સંવાદિતાના હિતમાં અને ફરિયાદી દ્વારા ગુનાને વધારવા માટે વિનંતી કરવામાં આવી છે અને ન્યાયના હિતમાં, તેને સજા પર મુક્ત કરી શકાય છે અને રામ પૂજન અને અન્યો વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય¹ અને મુરલી વિરુદ્ધ રાજ્ય (પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર દ્વારા પ્રસ્તુત)² માં આ અદાલતના ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો છે.

૧૨. ફરિયાદીના વિદ્વાન વકીલે અપીલકર્તા સાથે હાથ મિલાવ્યા છે અને રજૂઆત કરી છે કે ઇજાગ્રસ્ત ફરિયાદી (ફરિયાદી સાક્ષી-૭) દ્વારા સંયુક્ત સોગંદનામું

1 ૧૯૭૩ (૨) એસ. સી. સી. ૪૫૬

2 ૨૦૨૧ (૧) એસ. સી. સી. ૭૨૬

દાખલ કરવામાં આવ્યું છે અને તેમને આ અદાલતને જાણ કરવાની સૂચના આપવામાં આવી છે કે ઇજાગ્રસ્ત પીડિતાના સોગંદનામાના ફરરા ૩ ની દ્રષ્ટિએ પક્ષકારોએ તેમના સૌહાર્દપૂર્ણ સંબંધો પુનઃસ્થાપિત કર્યા છે અને તે પણ પ્રાર્થના કરે છે કે અપીલકર્તાને સજાના સમયગાળા દરમિયાન મુક્ત કરવામાં આવે.

૧૩. તેનાથી વિપરીત, રાજ્યના વિદ્વાન વકીલ શ્રી સચિન પાટિલે અપીલકર્તા દ્વારા કરવામાં આવેલી વિનંતીનો વિરોધ કર્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે ફોજદારી ન્યાય પ્રણાલીનો અંતિમ ઉદ્દેશ સમાજની સુરક્ષા કરવાનો અને યોગ્ય સજા લાદીને કાયદાના સ્વીકૃત ઉદ્દેશ્યને પ્રાપ્ત કરવામાં ગુનેગારને રોકવાનો છે. એવી હંમેશા અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે કે અદાલતો સજા આપવાની પ્રણાલીનું સંચાલન કરશે જેથી એવી સજા લાદવામાં આવે જે સમાજના અંતઃકરણને પ્રતિબિંબિત કરે અને સજા આપવાની પ્રક્રિયા જ્યાં હોવી જોઈએ ત્યાં કડક હોવી જોઈએ અને આવા આધાર પર કાર્યવાહી કરવી જોઈએ, ૧૦ મી જૂન, ૨૦૨૧ ના હાઈકોર્ટના વિવાદિત ચુકાદા પછી મેળવેલા કથિત સમાધાનની કલમ ૩૨૬ આઈ. પી. સી. હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવે છે અને ૫ વર્ષની સખત સજાની સજા ભોગવવી પડે છે, તેમના જણાવ્યા અનુસાર, ઘટનાના ૨૮ વર્ષ પછી આવા સમાધાન બળજબરી અથવા પ્રલોભન દ્વારા મેળવવામાં આવે છે, જે માત્ર ફોજદારી ન્યાય પ્રણાલીને નુકસાન પહોંચાડવા માટે જ નહીં પરંતુ તે કાયદા અને સમાજની અસરકારકતા અંગેના લોકોના વિશ્વાસને નબળી પાડે છે.

૧૪. માનનીય વકીલે વધુમાં રજૂ કર્યું કે, માનનીય ટ્રાયલ જજ અને હાઈકોર્ટે સજા ફટકારતી વખતે ઘટનાની પ્રકૃતિ, ગુનાનું સર્જાય તેનાં સંબંધિત પરિબલો ધ્યાનમાં લેતા, તમામ સંબંધિત પરિસ્થિતિઓને યોગ્ય રીતે સંતુલિત અને નિષ્પક્ષ રીતે મૂલ્યાંકન કર્યું છે, જે સામાન્ય રીતે વિશેષ પાત્ર નથી, ખાસ કરીને કારણ કે આરોપીઓ વચ્ચે દાવો મુજબનું સમાધાન થયાનું અને હેતુસર રાતોરાત સુખદ સંબંધ બનાવાયા હોવા છતાં, આ ઘટના ૨૮ વર્ષ પહેલા બની હોવા છતાં.

૧૫. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે આ ઘટના ૧૩ મી ડિસેમ્બર, ૧૯૯૩ ની છે, વિદ્વત ટ્રાયલ જજે ૨૬ મી ફેબ્રુઆરી, ૧૯૯૬ ના તેના ચુકાદા દ્વારા આરોપીને દોષિત ઠેરવ્યો હતો અને વર્ષ ૧૯૯૬ માં અપીલકર્તાના કહેવા પર હાઈકોર્ટ સમક્ષ અપીલ કરવામાં આવી હતી, જેનો નિર્ણય જૂન, ૨૦૨૧ માં લેવામાં આવ્યો હતો અને અપીલકર્તા સમગ્ર સમય દરમિયાન જામીન પર હતો, પરિવારો વચ્ચેના સૌહાર્દપૂર્ણ સંબંધો ક્યારેય આગળ આવ્યા ન હતા, પરંતુ દોષિત ઠેરવ્યા પછી જ અને અપીલકર્તાને હવે સજા ભોગવવી પડે છે, સજા ટાળવામાં ન્યાયી ઠેરવવા માટે આવા સમાધાન સોગંદનામા રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવ્યા છે, જે સામાન્ય રીતે કોઈ વિશ્વાસને જોડતા નથી અને રજૂ કરે છે કે સમાધાનના સોગંદનામા જે દાખલ કરવામાં આવી રહ્યા છે, તેની પ્રામાણિકતા

અને પ્રામાણિકતા દરેક કેસની હકીકતોમાં નોંધવામાં આવે છે અને રજૂ કરે છે કે ફરિયાદીએ જે કાયમી અપંગતાની ઈજા સહન કરી છે તેને જોતા, વર્તમાન અપીલકર્તા રેકૉર્ડ પર સમાધાનની ઢાલ હોવા છતાં કોઈ ભોગવિલાસને પાત્ર નથી.

૧૬. અમે પક્ષકારો વતી રજૂ કરવામાં આવેલી દલીલો પર વિચારપૂર્વક વિચારણા કરી છે અને તેમની મદદથી રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સામગ્રીનો અભ્યાસ કર્યો છે.

૧૭. તે વિવાદમાં નથી કે આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૨૬ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનો કલમ ૩૨૦ સી. આર. પી. સી. મુજબ બિન-સમાધાનપાત્ર છે. ફરિયાદી પક્ષનો કેસ એ છે કે અપીલકર્તાએ ઘાયલ પીડિત (ફરિયાદી સાક્ષી-૭) પર ઘાતક હથિયાર (તલવાર) થી હુમલો કર્યો હતો, જેના કારણે કાયમી અપંગતા સર્જાઈ હતી અને રેકૉર્ડ પર નિર્દયતા સ્પષ્ટ દેખાય છે. ૧૩ ડિસેમ્બર, ૧૯૯૩ના રોજ થયેલા ગુના દરમિયાન તેનો જમણો હાથ અને પગ કાપી નાખવામાં આવ્યો હતો. પીડિતને આપવામાં આવેલી પ્રબળ ઈચ્છાશક્તિ અને તાત્કાલિક તબીબી સારવારને કારણે જ તે બચી શક્યો હતો. સારવાર કરી રહેલા તબીબે એમ પણ કહ્યું હતું કે તાત્કાલિક તબીબી સારવારની ગેરહાજરીમાં તેમનું મૃત્યુ નિશ્ચિત હતું.

૧૮. કેસના રેકૉર્ડ અને હકીકતના સહવર્તી તારણોને જોયા પછી, જે માન્ય ટ્રાયલ જજ દ્વારા રેકૉર્ડ કરવામાં આવ્યા છે અને વિવાદિત ચુકાદામાં હાઈકોર્ટ દ્વારા પુષ્ટિ કરવામાં આવી છે, જો કે અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આ મામલાના ગુણદોષ પર કોઈ રજૂઆત કરવામાં આવી નથી, પરંતુ હજુ પણ અમારા પોતાના સંતોષ માટે, અમે રેકૉર્ડની તપાસ કરી છે અને અમારા માનવામાં આવેલા દૃષ્ટિકોણમાં, અપીલકર્તાને યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો છે અને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૨૬ હેઠળ ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો છે.

૧૯. અપીલકર્તાના જાણકાર વકીલે પક્ષકારો વચ્ચે ૧૩ મી જુલાઈ, ૨૦૨૧ ના રોજ થયેલા સમાધાનનો બચાવ કરીને સજા સંભળાવવા માટે જ તેની રજૂઆત પર પ્રતિબંધ મૂક્યો છે, પરંતુ હકીકત એ છે કે તેને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૨૬ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો છે અને ૧૦ મી જૂન, ૨૦૨૧ ના રોજ ઉચ્ચ ન્યાયાલયના વિવાદિત ચુકાદા હેઠળ ૫ વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે, આવા તમામ પારિવારિક સંબંધો જમીન પર આવી ગયા છે અને તેણે આ અદાલતને જાણ કરવામાં આવેલી તારીખે ભાગ્યે જ ૫ મહિનાની સજા ભોગવી છે.

૨૦. આ અદાલત ૧૩ મી જુલાઈ, ૨૦૨૧ ના રોજ પીડિતા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા સમાધાનના સોગંદનામાના ફરરા અને નીચે મુજબ કાઢવાનું યોગ્ય માને છે:—

“૩. પ્રતિવાદી આગળ રજૂ કરે છે કે પ્રશ્નમાંની ઘટના ૧૩/૧૨/૧૯૯૩ પર થઈ હતી, એટલે કે લગભગ ૨૮ વર્ષ પહેલાં ગેરસમજને કારણે અને ક્ષણના વેગમાં. અરજદાર અને એક જ કુળના પ્રતિનિધિ અને તેઓ બધા એક જ ગામમાં રહે છે અને સમય જતાં, અરજદાર અને પ્રતિનિધિ વચ્ચેના સંબંધો ખૂબ જ સૌહાર્દપૂર્ણ બની ગયા છે. અરજદાર અને પ્રતિવાદી હવે ખૂબ નજીકથી સંબંધિત છે અને એકબીજાના પરિવાર સાથે વૈવાહિક સંબંધો ધરાવે છે. અરજદાર અને પ્રતિવાદીના પરિવારો એકબીજાના કાર્યોમાં ભાગ લે છે. આ વિશાળ સમય અંતરાલ સાથે, એકબીજા વચ્ચેની ક્ષેષ દૂર થઈ ગઈ છે અને મિત્રતાનું સ્વરૂપ ધારણ કરી લીધું છે. અરજદાર ૬૫ વર્ષીય વ્યક્તિ છે જે હૃદય રોગથી પીડાય છે અને તેને નિયમિત તબીબી સહાય અને ધ્યાનની જરૂર છે. તેમની સંભાળ રાખવા માટે વૃદ્ધ માતા-પિતાની પત્ની અને બાળકો છે, જો અરજદાર આ તબક્કે જેલની પાછળ જશે તો તેમના આખા પરિવારને ભરપાઈ ન કરી શકાય તેવું

ગુકસાન થશે. અરજદારને ટ્રાયલ કોર્ટ અને હાઈકોર્ટ દ્વારા જામીન આપવામાં આવે ત્યાં સુધી ટ્રાયલ સમયે તેમજ દોષિત ઠેરવ્યા પછી જેલની સજા ભોગવવી પડી છે. પ્રતિવાદીની અરજદારને બાકીની સજા ભોગવવાની સહેજ પણ ઈચ્છા હોતી નથી.તેથી, બંને પક્ષોના હિતમાં અને તેથી બંને પરિવારો વચ્ચે શાંતિ અને સંવાદિતાના હિતમાં, ફરિયાદીએ ગુનાને વધારવા માટે આ સોગંદનામું દાખલ કર્યું છે.”

૨૧. રામ પૂજન અને અન્ય (ઉપરોક્ત) અને મુરલી (ઉપરોક્ત) કેસમાં આ અદાલતની ત્રણ ન્યાયાધીશોની ખંડપીઠે તેનો સંતોષ નોંધ્યો છે કે સમાધાન બળજબરી અને પ્રલોભનમાંથી મેળવવામાં આવ્યું નથી અને કોઈપણ આરક્ષણ / ચેતવણી વિના સ્વતંત્ર ઈચ્છા સાથે દાખલ કરવામાં આવ્યું છે.

૨૨. અમે કાયદાકીય સિદ્ધાંતો અને તથ્યો પર સંપૂર્ણ સંમત છીએ જે ઉપરોક્ત ચુકાદામાં આ અદાલત દ્વારા નોંધવામાં આવ્યા છે. પરંતુ અમે સમાધાનની સામગ્રી પર અમારો સંતોષ રેકૉર્ડ કરી શકતા નથી, જે ડિસેમ્બર ૧૯૯૩ ની ઘટના માટે વિવાદિત ચુકાદા હેઠળ હાઈકોર્ટ દ્વારા પુષ્ટિ કરવામાં આવેલી આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૨૬ હેઠળ દોષિત ઠેરવ્યા પછી રાતોરાત પ્રાપ્ત થઈ છે.

૨૩. સમાધાનના ફરરા ૩ માં જેનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે અને અમારા દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું છે તેનો સાર, હકીકતનું નિવેદન યાંત્રિક સ્વરૂપમાં સંપૂર્ણપણે અનાવશ્યક છે અને અગાઉના સંબંધો, જો કોઈ હોય તો, અથવા જ્યારે આવા સૌહાર્દપૂર્ણ સંબંધો અથવા કેવા પ્રકારના પારિવારિક સંબંધો પછીથી વિકસાવવામાં આવ્યા છે, ત્યારે આવા તમામ તથ્યો સંપૂર્ણપણે ખૂટે છે અને સમાવિષ્ટો રૂઢિચુસ્ત છે, મોહમ્મદ ઇબ્રાહિમ વિરુદ્ધ કર્ણાટક રાજ્ય અને અન્ય (ફોજદારી અપીલ નંબર ૮૨૫/૨૦૧૮) માં ચુકાદાના ફરરા ૬ માંથી નકલ કરવામાં આવી હોવાનું જણાય છે, જે ૫ જુલાઈ, ૨૦૧૮ ના રોજ આ અદાલત દ્વારા નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું.

૨૪. મુરલી (ઉપરોક્ત) માં તાજેતરના ચુકાદામાં, આ અદાલતે માત્ર સમાધાન જ નહીં પરંતુ અન્ય ઉશ્કેરણીજનક અને હળવું કરનારા સંજોગોને પણ ધ્યાનમાં લીધા છે જેમાં આરોપીએ અડધાથી વધુ સજા ભોગવી છે અને તથ્યો અને સંજોગોની સંપૂર્ણતામાં, આ અદાલતે દખલ કરી છે અને સજાને ઢાળેલી છે.

૨૫. આપેલ કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં, ગુના માટે ન્યાયી અને યોગ્ય સજા આપવાનો નિર્ણય કરવા માટે, જે ઉશ્કેરણીજનક અને ઘટાડનાર

પરિબળો અને સંજોગો કે જેમાં ગુનો કરવામાં આવ્યો છે તેને ધ્યાનમાં લેવાનો છે અને નાજુક રીતે સંતુલિત કરવાનો છે.

૨૬. વર્તમાન અપીલકર્તાના કહેવા પર પસંદ કરવામાં આવેલી અપીલનો નિકાલ કરતી વખતે, ઉચ્ચ અદાલતે આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૨૬ હેઠળ તેને દોષિત ઠેરવતી વખતે તેના પૂરતા કારણો નોંધ્યા છે અને માત્ર એ હકીકત જ નહીં કે તે અપીલકર્તાનો પૂર્વ-આયોજિત પ્રયાસ હતો, તેણે પીડિત પર તલવારથી હુમલો કર્યો અને તેનો જમણો પગ ઘૂંટણની નીચે અને જમણો હાથ કોણીની નીચે કાપી નાખ્યો અને ફૂરતા રેકૉર્ડના ચહેરા પર સ્પષ્ટ છે.

૨૭. આ અદાલત આ હકીકતથી અજાણ ન રહી શકે કે ઇજાગ્રસ્ત પીડિતા જીવનભર અપંગ રહી છે અને કૃત્રિમ હાથ અને પગથી તેના રોજિંદા કામ કરી રહી છે અને શરીરના મહત્વપૂર્ણ અંગો ગુમાવી દીધી છે અને કાયમી અપંગ બની ગઈ છે. ફરિયાદી સાક્ષી-૮ દ્વારા આ જણાવવામાં આવ્યું છે કે તાત્કાલિક તબીબી સારવારની ગેરહાજરીમાં, મૃત્યુ નિશ્ચિત હતું અને તે જ કારણ હતું કે તે સમય દરમિયાન તેની મૃત્યુની ઘોષણા પણ નોંધવામાં આવી હતી, અમારા માનવામાં આવેલા દૃષ્ટિકોણમાં, આવી નિર્દયતાને અવગણી શકાતી નથી જે વ્યક્તિ વિરુદ્ધ નથી પરંતુ ગુનો સમાજ વિરુદ્ધ છે જેની સાથે કડક કાર્યવાહી થવી જોઈએ.

૨૮. ગુનેગારને સજા આપવી એ ફોજદારી વિતરણ પ્રણાલીનું કેન્દ્ર છે, પરંતુ દોષિત ઠેરવ્યા પછી તેની સામે સુનાવણીનો સામનો કરી રહેલા આરોપીઓને ન્યાયી સજા આપવા માટે ટ્રાયલ કોર્ટનું મૂલ્યાંકન કરવા માટે અમને કોઈ કાયદાકીય અથવા ન્યાયિક રીતે નિર્ધારિત માર્ગદર્શિકા મળતી નથી. તેમ છતાં, જો કોઈ આ અદાલતના નિર્ણયોમાંથી પસાર થાય છે, તો એવું જણાય છે કે આ અદાલત સજામાં વિવેકબુદ્ધિનો ઉપયોગ કરતી વખતે વિવિધ પરિબલોના સંયોજનને ધ્યાનમાં લે છે, એટલે કે પ્રમાણસરતા, નિવારણ, પુનર્વસન વગેરે.

૨૯. ઘટનાના પછીના તબક્કે અથવા દોષિત ઠેરવ્યા પછી પણ જો સમાધાન કરવામાં આવે તો તે ખરેખર આરોપી અને પીડિતાના પરિવારોમાં કડવાશ ટાળવા માટે ગુનાની પ્રકૃતિને અનુરૂપ આપવામાં આવેલી સજામાં દખલ કરવા માટેનું એક પરિબલ હોઈ શકે છે અને જો શક્ય હોય તો તેમના સંબંધોને પુનઃસ્થાપિત કરવા હંમેશા વધુ સારું રહેશે, પરંતુ સમાધાનને એકાંત આધાર તરીકે લઈ શકાય નહીં જ્યાં સુધી અન્ય ઉશ્કેરણીજનક અને ઘટાડનાર પરિબલો પણ સમર્થન ન આપે અને સજાને ઢાળવા માટે આરોપી માટે અનુકૂળ ન હોય, જેની હંમેશા હકીકતો અને સંજોગોમાં તપાસ કરવી પડે છે.

૩૦. પહેલેથી જ અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે તેમ, ઘટનાના ૨૮ વર્ષ પછી હવે જે પ્રકારનું સમાધાન મેળવવામાં આવ્યું છે અને તેને રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવ્યું છે તેના સંદર્ભમાં અમે અમારો સંતોષ નોંધાવી શક્યા નથી અને આ અદાલત ૧૩ ડિસેમ્બર, ૧૯૯૩ની કથિત ઘટનામાં પીડિતાએ આટલા લાંબા સમયથી સહન કરેલી અને આજીવન અપંગતા ભોગવી છે અને પીડિતના પગ અને હાથને કાપી નાખવામાં આવ્યા છે અને ત્યારથી તે જીવન માટે લડી રહ્યો છે અને કૃત્રિમ હાથ અને પગથી રોજિંદા કામ કરી રહ્યો છે અને તેના શરીરના મહત્વપૂર્ણ અંગો ગુમાવી દીધા છે અને કાયમી અપંગ બની ગયો છે અને અપીલકર્તાની આવી હરકતથી અજાણ ન હોઈ શકે. અક્ષમ્ય છે.

૩૧. કેસની હકીકતો અને સંજોગોની સંપૂર્ણતામાં, અમે વિવાદિત ચુકાદામાં હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલી સજામાં દખલ કરવા માટે ૧૩ મી જુલાઈ, ૨૦૨૧ ના કથિત સમાધાનનો કોઈ લાભ આપવા માંગતા નથી, જેમાં ઓછામાં ઓછું આ કોર્ટની દખલગીરીની જરૂર નથી.

૩૨. પરિણામે, અપીલ તે મુજબ રદ કરવામાં આવે છે.

૩૩. બાકી અરજીઓ, જો કોઈ હોય તો, તેનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.